

Ønsket om Ændringer i Ministeriet; som jeg alt har sagt, om det nu gaar videre i den samme Forfatning nogle Dage mere eller mindre, kan ikke være afgørende. Hvad der nu interesserer os, er at faa Valget saa hurtigt som muligt, saa skal Vælgerne nok besørge Resten, ogsaa Fritagelsen for de Hverv, som nu indehaves af dem, der er kompsonmitteret.

De Eksempler, som jeg her har anført uden at gaa i alle de Enkeltheder, som visse Sider af Bankkommissionens Beretning, der særlig knytter sig til Ministeriet, og hvor der altsaa er et offentligt Ansvar at varetage, vel kunde friste til. viser Ministeriets Forbindelse med og Afhængighed af Kapitalmagten, en Afhængighed, som yderligere er understreget af de Lovforslag om Banker og Aktieselskaber, som Ministeriet har forelagt. Og endelig har jo denne Sag ogsaa sin Tilknytning til den Lovgivning, som Venstre og Konservative gennemførte angaaende Statsgaranti for Landmandsbanken, og som afsluttedes med Etableringen af den omfattende Statsgaranti, uden at Staten fik sikret sig den Indflydelse og kontrollerende Myndighed, som kunde have betrygget os for Fremtiden. At Regeringen gav denne ogsaa i Fremtiden rent private Bank under rent kapitalistisk Ledelse en saadan Garanti, i Virkeligheden gav den Statskassen til Anvendelse uden virkelig Kontrol, det er sammen med alt det øvrige det fældende Vidnesbyrd om Regeringens privatkapitalistiske Karakter og om dens Interesse for Højfinansens Redning. Venstre og det konservative Parti, disse to Partier, der i Fællesskab bærer Regeringen, har ogsaa deres fælles Ansvar for Kapitalismens Udskejelser, thi disse to Partier har jo aldrig villet rejse Hindringer for de Spekulantmuligheder, som hidtil var aabne, og som er udnyttet, hvad denne Kommissionsbetænkning viser. De vilde aldrig være med til at rejse Hindringer overfor Spekulationen og Svindelen, som vi nu har set give sig disse frygtelige Udslag. Jeg minder i den Henseende om Behandlingen af den sidst vedtagne Lov om Banker, ved hvilken man positivt modsatte sig Foranstaltninger som Forbud mod Spekulation i egne Aktier og Forbud mod, at Bankers Ledelse deltog i Ledelsen af industrielle Selskaber o. s. v., Forslag, som blev fremsat fra socialdemokratisk Side, og som, hvis de var blevet vedtaget, vilde have forskaanet Samfundet for i alt Fald en Del af de Ulykker, som Landmandsbankkorruptionen nu har ført med sig.

Men den Brøde, som de to regerende Partier har, bliver saa meget større, naar de endog nu, belært af denne Katastrofe, fremdeles intet ønsker at udrette for at skaffe en effektiv Kontrol, en effektiv Garanti for Fremtiden, under hvilken vi kunde forsøge at genrejse vort Samfund. I den Henseende er disse sidste 4 Aar overmaade belærende med Hensyn til, om man kan vente en politisk Virksomhed til Fremme af Samfundets Interesse under de nuværende Magthavere. Paa en Maade fik Ministeriets Standpunkt et Udtryk i Finansministerens Tale ved Forelæggelsen af Tillægsbevillingslovforslaget forleden Dag den 26. Januar, maaske lidt ubetænksomt. Det hedder Sp. 3239, at Udgifterne til Statsvirksomhederne er nu bragt betydeligt ned, og om dette siger Ministeren, at dette Fremskridt „er naaet væsentligt paa Grund af det langsommere Tempo, i hvilket offentlige Arbejder nu udføres“. Dette er altsaa et af de lykkelige Resultater, som Ministeriet er naaet til: de offentlige Arbejder udføres nu i et langsommere Tempo. Det er et af Hovedmidlerne, ved Hjælp af hvilket man er kommet saa nær til at have Balancen i Sigte, som den højtærede Minister er! De, der lider under Landets Erhvervskrise, vil vel vide at vurdere denne Fremgangsmaade, som jo er et særdeles passende Led i hele den tilfældige Politik, som er ført og fremdeles føres.

Man maa erkende, at foruden hvad jeg alt har opholdt mig ved — det, som fremgaar af Bankkommissionens Beretning og — som før sagt — er Resultatet af Kræfternes frie Spil —, har vi ogsaa paa det mere begrænsede Omraade, Lovgivningens Omraade, angaaende Samfundslivet forskellige Resultater at tage med i Bedømmelsen. Kræfternes frie Spil har jo huseret siden 1920, og lad os et Øjeblik se paa nogle af Resultaterne. Et af Resultaterne er, saa vidt jeg husker, 32 sammenbrudte Banker. 32 sammenbrudte Banker er fulgt efter den Tilstand, vi har oplevet, nogle sammenbrudt med og paa Grund af Svindel, andre uden Svindel, men formodentlig paa Grund af mindre god Administration. En Række industrielle Virksomheder er ligeledes brudt sammen, Forretningslivet, i hvert Fald betydelige Dele af det, klager over den Sløthed, som naturligt følger med en konstant Arbejdsløshed. Betydelig Nedgang i Skatteevnen og, som alt sagt, en Arbejdsløshed konstant gennem disse Aar, hvis mindste Tal har været omkring de 20 000 en ganske kort og forbigaaende Periode, men hvis Tal ellers har haft svim-